

ณ กาลครั้งหนึ่ง
ที่ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ [ตอน ๑]

โดย

วันชัย ภู่งาม

ณ กาลครั้งหนึ่ง ที่ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ [ตอน ๑]

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

www.dhammadhome.com

เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓ เป็น ณ กาลครั้งหนึ่งอันยอดเยี่ยมของข้าพเจ้า ที่ได้มีโอกาสติดตามท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ไปร่วมรับฟังการสนทนาธรรมที่ถูกจัดขึ้น เพื่ออบรมพระภิกษุตามวัดต่างๆ ทั่วประเทศ ที่สมควรเข้ารับการอบรมความรู้ความเข้าใจในพระศาสนา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความเข้าใจในคำสอนที่ถูกต้องที่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้ทรงตรัสรู้และทรงมีพระมหากรุณา

แสดงไว้ เพื่อเป็นประโยชน์อย่างแท้จริงในการเผยแผ่พระศาสนา ณ ห้องประชุม
อาคารสุชีพ ปุญญานุภาพ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อำเภอศาลายา จังหวัด
นครปฐม ระหว่างเวลา ๑๓.๓๐ - ๑๕.๐๐ น.

ข้าพเจ้ามีความรู้สึกซาบซึ้งและปีติยิ่ง เมื่อได้ทราบว่าท่านผู้ที่กราบเรียนเชิญ
ท่านอาจารย์ ไปสนทนาธรรมในกาลนี้ คือ ท่านรองศาสตราจารย์ สงบ เชื้อทอง สามี
ของพี่แดง (ท่าน พล.อ.ต.หญิง กาญจนา เชื้อทอง) ผู้ศึกษาพระธรรมที่ท่านอาจารย์
บรรยายมานานหลายสิบปีแล้วนั่นเอง ข้าพเจ้าขอกราบอนุโมทนาในกุศลจิตของท่าน
ทั้งสอง มา ณ โอกาสนี้ด้วยครับ

ในช่วงก่อนการสนทนา มูลนิธิ ได้นำหนังสือของมูลนิธิ จำนวนสองเล่ม คือ เข้าใจธรรม ที่ได้เรียบเรียงขึ้นจากการสนทนาของท่านอาจารย์ กับไกด์ชาวอียิปต์ โดยคุณเน่ น้า วัน กอร์คคอม เป็นหนังสือที่มีทั้งภาษาไทย และ ภาษาอังกฤษในเล่มเดียวกัน ที่ทางมูลนิธิ จัดพิมพ์ถวายเป็นพระกุศล ในคราวฉลองพระชนมายุ ๙๖ พรรษา สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก และ เกิด แก่ เจ็บ ตาย อีกหนึ่งเล่ม ไปแจกพระภิกษุที่เข้าร่วมฟัง จำนวนเกือบ ๘๐๐ รูป อีกด้วยครับ

ก่อนการสนทนาธรรมของท่านอาจารย์ในครั้งนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกได้ถึงกุศลธรรมที่ยิ่งใหญ่ จักได้เกิดมีขึ้น ไม่เพียงแต่ตัวของข้าพเจ้าเอง แต่กับทุกๆ ท่านที่มีส่วนร่วม และเห็นถึงประโยชน์

และ ความสำคัญของ ณ กาล นี้ ของพระพุทธศาสนาในประเทศไทย ที่พระคุณเจ้าทั้งหลาย ผู้มีความสำคัญยิ่งในการเผยแผ่พระธรรม จักได้รับประโยชน์ จากการสนทนา เพื่อความรู้ ความเข้าใจ ที่ถูกต้องอย่างแท้จริง ในหลักธรรมคำสอน ที่พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงตรัสรู้ และทรงแสดงไว้ ดังข้อความตอนหนึ่งที่ท่านรองศาสตราจารย์ สงบ เชื้อทอง ได้กล่าวไว้อย่างไพเราะ ลึกซึ้งเป็นอย่างยิ่งในวันนั้น ดังนี้...

....พระคุณเจ้า ต้องเป็นหัวใจสำคัญ ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา เป็นผู้นำทั้งด้านจิตวิญญาณ ทั้งด้านเผยแผ่พระธรรม ถ้าพระคุณเจ้าไม่ทำหน้าที่ในส่วนนี้แล้ว การที่จะสืบต่อพระศาสนาได้ ก็ขึ้นอยู่กับผู้ที่รักษาพระศาสนา ถ้าผู้ที่รักษาพระศาสนา ไม่ได้ศึกษา ไม่ได้ค้นคว้า ไม่ได้ "เข้าใจ" ประพฤติปฏิบัติตาม และไม่เผยแผ่ ก็เป็นอันว่า พระพุทธศาสนาของเราสิ้นสุด อวสาน ถ้าพระคุณเจ้าทั้งหลาย ได้ศึกษาพระธรรมวินัย จน "เข้าใจ" ดีแล้ว และทำการเผยแผ่แก่พุทธศาสนิกชน ก็ถือเป็นการสืบต่ออายุพระพุทธศาสนา...

การสนทนาในวันนี้เกี่ยวกับเรื่อง "การศึกษาพระธรรมในชีวิตประจำวัน" ก็ขอกราบเรียนเชิญ ท่านอาจารย์ สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ครับ

(หมายเหตุ เนื่องจากการสนทนาธรรมครั้งนี้มีความสำคัญดังได้กล่าวแล้ว ข้าพเจ้าจึงขออนุญาตนำเสนอเป็นตอนๆ เพื่อความครบถ้วน อันจะยังประโยชน์แก่ท่านผู้สนใจตามควรแก่กาลสมัยต่อไปนะครับ)

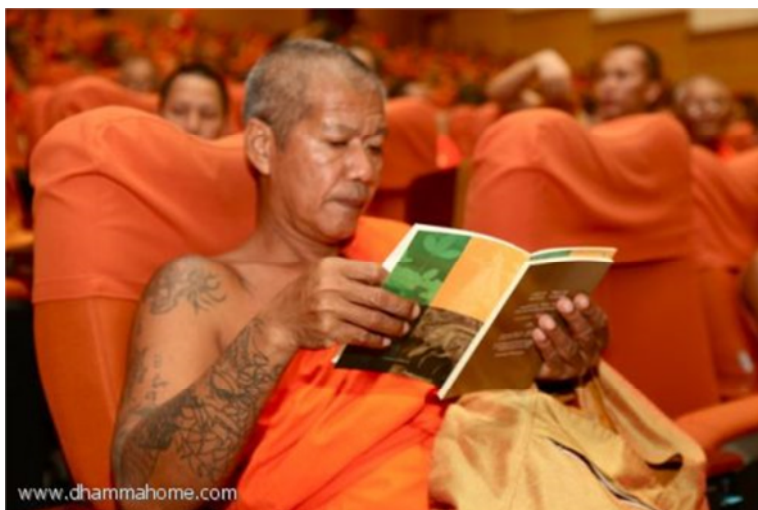
ท่านอาจารย์ : ขอกราบนมัสการพระคุณเจ้าที่เคารพอย่างสูง เรื่องการศึกษาซึ่งก็เป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์มาก แต่สิ่งที่มีประโยชน์ที่สุด ก็คือ การศึกษาพระธรรมที่พระผู้มีพระภาคได้ทรงแสดงแล้ว พระธรรมที่พระผู้มีพระภาคทรงแสดง เป็นชีวิตประจำวัน เป็นการให้

เห็นพระปัญญาคุณว่า ทรงตรัสรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง ตามความเป็นจริง โดยละเอียดยิ่ง โดยประการทั้งปวง และทรงแสดงธรรมะที่ทรงตรัสรู้แก่บุคคลต่างอัธยาศัยมากมาย สุดที่จะประมาณได้ แต่ว่าพระธรรมที่ทรงแสดงแล้วก็มีทุกกาลสมัย พร้อมที่จะให้แต่ละบุคคล แต่ละอัธยาศัย ได้พิจารณา ไตร่ตรอง จนกระทั่งเป็นความเห็นถูก เป็นปัญญาของตนเอง เพราะว่าโลกนี้เป็นที่พักเพียงชั่วคราว ไม่มีใครสามารถที่จะอยู่ในโลกนี้ได้ตลอดไป...

...เพราะฉะนั้น ะหว่างที่เกิดในชาติหนึ่ง ในโลกหนึ่ง...สิ่งที่
ประเสริฐที่สุด คือ สามารถที่จะทำความเข้าใจ แล้วก็ได้รับความ
จริงของสิ่งที่มีจริงในโลก เพราะเหตุว่า ถ้าไม่มีการฟังพระธรรม
ก็จะกล่าวได้ว่า ทุกคนเกิดมา แล้วก็จากโลกนี้ไป โดยที่ไม่รู้จัก
ความจริงของโลกนี้เลย ด้วยเหตุนี้ ผู้ที่แสวงหาสัจจะ คือ ความ
จริง จะได้ความจริงทั้งหมด จากการศึกษาพระธรรม...

"...เมื่อมีการศึกษาพระธรรมเข้าใจแล้ว ก็สามารถที่จะเผยแพร่พระธรรมที่ได้ศึกษาเข้าใจแล้ว ให้บุคคลอื่นได้เข้าใจ ได้มีความเห็นที่ถูกต้อง ตรงตามพระธรรมที่ทรงแสดงด้วย เพราะเหตุว่า ไม่มีบุคคลใด ในสากลจักรวาล ไม่ว่าจะเป็นกัณฐกัลก็ ตาม ที่จะถึงพร้อมด้วยพระปัญญาคุณ อย่างพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะฉะนั้น ทางเดียวที่จะได้ "รู้จัก" พระคุณของพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า คือ การศึกษาพระธรรม..."

...เมื่อศึกษาพระธรรม ก็จะได้เห็นพระปัญญาคุณ พระบริสุทธิคุณ และพระมหากรุณาคุณ เพราะว่า กว่าจะได้ตรัสรู้ เป็นพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงบำเพ็ญพระบารมี นาน...แสนนาน ...สุดที่จะประมาณได้ เมื่อทรงตรัสรู้แล้ว ก็ได้ทรงแสดงพระธรรม ที่ทรงพระมหากรุณา บำเพ็ญพระบารมี ถึงความเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่ใช่รู้เฉพาะตน แต่ก็ยังทำให้สัตว์โลก ได้สามารถมีปัญญา เข้าใจความจริง ที่พระองค์ได้ตรัสรู้ เพราะฉะนั้น "ทุกคำ" ที่ทรงแสดง ที่ตรัสไว้ ในสถานที่ต่างๆ ไม่ว่า จะเป็นที่พระนครสาวตถิ พระนครโกสัมพี หรือว่า พระนคร

ราชาศัพท์ "ทุกคำ" มีค่า สุดที่จะประมาณได้ เพราะว่ามาจากการ
ทรงบำเพ็ญพระบารมีถึงความเป็น พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า

...เพราะฉะนั้น การศึกษาทุกอย่าง ก็เพื่อมีความเห็นถูก มีความ
เข้าใจถูกในสิ่งที่ศึกษา ในสิ่งที่ได้ยิน ได้ฟัง พิจารณาไตร่ตรอง
จนกระทั่ง เป็นความเข้าใจของตนเอง แต่ว่าพระธรรมที่ทรง
แสดง ก็เป็นสิ่งที่ลึกซึ้ง เพราะเหตุว่า ผู้แสดงไม่ใช่บุคคลธรรมดา
แต่เป็น พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้ทรงพระปัญญาคุณ พระ
บริสุทธิ์คุณ และพระมหากรุณาคุณ เพราะฉะนั้น การศึกษา
พระธรรม ต้องไม่ประมาท ต้องเป็นผู้ที่รอบคอบ ไตร่ตรองให้
เข้าใจความลึกซึ้ง ในพระธรรมที่ทรงแสดง เพื่อที่จะได้ดำรง
พระศาสนาต่อไป เจ้าค่ะ...

“...มิใช่แต่บุรุษจะเป็นบัณฑิตได้ในที่ทุกสถาน แม้สตรีมีปัญญาเห็นประจักษ์ ก็
เป็นบัณฑิตได้ในที่นั้น ๆ. มิใช่บุรุษจะเป็นบัณฑิตได้ในที่ทุกสถาน แม้สตรีที่คิดความได้
รวดเร็ว ก็เป็นบัณฑิตได้...”

พระสุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย เถรคาถา เล่ม ๒ ภาค ๔ - หน้าที่ ๑๗๘

ณ กาลครั้งหนึ่ง

ระหว่างที่เกิดในชาติหนึ่ง ในโลกหนึ่ง...สิ่งที่ประเสริฐที่สุด คือ
สามารถที่จะทำความเข้าใจ แล้วก็ได้รู้ความจริงของสิ่งที่มีจริงในโลก
เพราะเหตุว่า ถ้าไม่มีการฟังพระธรรม ก็จะกล่าวได้ว่า
ทุกคนเกิดมา แล้วก็จากโลกนี้ไป โดยที่ไม่รู้จักความจริงของโลกนี้เลย
ด้วยเหตุนี้ ผู้ที่แสวงหาสัจจะ คือ ความจริง
จะได้ความจริงทั้งหมด จากการศึกษาพระธรรม...

www.dhammadhome.com www.dhammadhome.com

ผู้จัดทำ: บวรธรรมเขตต์
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
๑๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

กราบท่านอาจารย์

และ ขออนุโมทนาในกุศลจิตของทุกๆ ท่านครับ

